

מערכת מיזוג אויר מרכזית במבנים רבי צרכנים (חוברת 58 - חורף 94/95)
(08-29)

הבעיה

בבנייני מגורים וכן בבנייני משרדים או חנויות רבי-צרכנים, קיים היום סידור של מיזוג אויר מרכזי, המסופק באמצעות מפזרי קור המחוברים למערכת המיזוג המרכזית, וממקומים אצל כל צרכן.
בחורף משמשים אותם מפזרים לפיזור חום, הנוצר בגופי חימום הממוקמים באותה מערכת של הצרכן, ליד המפזרים של צרכן אחר.

גופי החימום ו/או הפיקוד שלהם ושל המפזר מוזנים ממתקן מרכזי, אך נמצאים בשטחו הפרטי של צרכן אחר.
איך "מתיישב" סידור זה עם הנאמר בתקנות החשמל (מעגלים סופיים הניזונים במתח עד 1000 וולט) התשמ"ד-1984 (קובץ התקנות 4731, תקנה 2(ג):
"במתקן ביתי לא ימצא שום חלק של מעגל סופי הניזון מלוח ראשי אחד, בשטח הניזון מלוח ראשי אחר, פרט למעגל אשר במוביל, בהתקנה סמויה, ללא תיבות".

תשובת הועדה

לכאורה, הסידור המוצע נראה כאסור על פי התקנות, שכן כל המבנים הנזכרים הינם "מתקנים ביתיים" על-פי הגדרתם בתקנות האמורות.
מאידיך, לתקנת משנה ג' יש המשך בתקנת משנה ד', כדלהלן:

"על אף האמור בתקנת משנה ג', מותר שמתקן הניזון מלוח המיועד לשטח משותף של מבנה ימצא בשטח הניזון מלוח אחר, כגון לחיץ בדירה המפעיל תאורה בחדר מדרגות".

מן המילה "כגון" מובן שאין הכוונה לחיץ של תאורת המדרגות בלבד, אלא לכל אבזר, הניזון מלוח מרכזי של המבנה ומשמש את הצרכנים הבודדים שבתוך המבנה. לכן מותר להזין את מפזרי הקור בקיץ והחום בחורף, לרבות את גופי החימום שליידם, מן המתקן המרכזי, על אף היותם בשטחו הפרטי של הצרכן הבודד במבנה.